איכא בינייהו דארגיל הוא קטטה איבעיא להו

מרימן אחד בקממה מהו ממ"מ דעד אחד מהימן

משום דמילתא דעבידא לאיגלויי לא משקר 🧿

הכא נמי לא משקר או דלמא מעמא דעד אחר

מהימן משום יהיא דייקא ומינסבא והכא

כיון דאית ליה קטטה לא דייקא ומינסבא

תיקו: רבי יהודה אומר לעולם אינה וכו':

תניא אמרו לו לרבי יהודה לדבריך יפקחת

תנשא שומה לא תנשא אלא אחת זו ואחת

זו תנשא ההיא דאתיא לבי דינא יידרבי יהודה

אמרי לה ספדי בעלך קרעי מאניך סתרי מזייך

אלפוה שיקרא אינהו כרבגן סבירא להו אמרי

תעביד הכי כי היכי דלישריה: מתני' בית

הלל אומרים סלא שמענו אלא בבאה מן

הקציר ובאותה מדינה וכמעשה שהיה אמרו

להם בית שמאי אחת הבאה מן הקציר

ואחת הבאה מן הזיתים ואחת הבאה מן

הבציר ואחת הבאה ממדינה למדינה לא

דברו חכמים בקציר אלא בהווה חזרו בית

הלל להורות כבית שמאי: **גכו'** תניא אמרו להם בית שמאי לבית הלל לדבריכם אין

לי אלא קציר חטים קציר שעורים מנין

ואין לי אלא קוצר בוצר מוסק גודר עודר

מנין אלא מעשה שהיה בקציר והוא הרין

בריז. ב) ולטיל לג: וש"כו.

זוז. ב) ול"ל דרבו. ו) מדיום

פ"א מי"ב, ז) [חגיגה כג. מוספתא דפרה פ"ח],

ח) שבת ס: חגיגה כג. [תוספתה שם ע"ש], ט חגיגה כג., י) [עדיות

פ"ח מי"ב], כ) שייך לקמן

עין משפם

מימן יו סשיף מה: בדדמי כיון דיש קטטה בדבר נוועם מנונים ביינה ביינה ביינה משקר בי מייי פיי מהלי כי לעולם יש לחוש שתשקר כיון ששונאתו וא"ת ואמאי לא תשקר בב ב ג מייי פיי מהלי

תום' חד מקמאי

איבעיא להו עד אחד בקטטה מהו ולא א'בע'א לזון עו אווו בקטטה מהו ולא איפשיטא. ואע"ג דעד כיון דזמנין דסניא ליה . לא דיקא ומנסבא. שאני לא דיקא ומנסבא. שאני התם דלא מעיקרא סניא ליה אבל הכא דידעינן בודאי דקטטה [היה] בינו לבינה ולא דייקא

בא א מיי פייג מהלי איבא בינייהו דארניל בה קממה. פי' למ"ד משום דמשקרת מירושין הלי 6 סמנ היתה יראה כ"כ לשקר כיון דרחמא ליה ולמ"ד דאמרה בדדמי כיון דיש קטטה בדבר מועט אמרה בדדמי ול"ג דארגילא היא

> והלא היא משקרת שאמרה גירשתני בפני פלוני ופלוני ושיילינן להו ואמרו להד"מ וי"ל דזה לא היתה עושה שתשקר לומר מת בעלי ואם יבא תלא מזה ומזה וכל הדרכים סאלו כה: לא דברו בקציר אלא בהווה. ירושלתי למה קציר א"ר מנא דאונסא דשכיח שאני החמה קודחת בראשו של אדם בשעת הקליר הדא הא דכתיב ויגדל הילד ויהי היום ויצא אל אביו אל הקולרים ויאמר אל אביו ראשי ראשי ורבנן אמרי דריחשא שכיח:

באותה שעה אמרו האשה שאמרה מת בעלי כו'.

משום דחזו דחיכא עיגונא טפי אם לא היו מאמינים אותה וא"ת ואמאי לא מהימנינן לה במגו שהיתה יכולה לומר גירשתני למאן דאמר בפ׳ שני דכתובות (דף כג. ושם) דאיתמר דרב המנונה אפי׳ שלה בפניו ויש לומר דאין זה מגו שאם תאמינה לומר מת היתה אומרת כמה פעמים בדדמי ולכך אין להאמינה אי לאו משום דחיים לעיגונא ועוד י"ל דההוא אמורא דאמר שלא בפניו [נמי] אינה מעיזה היינו דוקה המתני׳ דהתם שהומרת השת איש הייתי וגרושה אני שיש להאמינה מטעם דהפה שאסר הוא הפה שהתיר ואע"ג דאיכא איסור דאשת אים כיון דשלא בפניו (א) אינה מעיזה אבל בעלמא לא היתה נאמנת:

ישאין האחין נכנסין לנחלה על פיה. והא דאמרינן בפרק

המפקיד (ב"מ לח: ושם) בשמעו בו שמת כולי עלמא לא פליגי דמורידין קרוב לנכסי שבוי מלי לאוקומי כששמעו בו בשני עדים דאי בעד אחד מיירי הא אשה דהכא כעד אחד דמיא אפ״ה אין האחין נכנסין לנחלה על פיה וא"ת מ"מ תקשי אדמסיק התס כי פליגי בשלא שמעו בו שמת פירוש בשני עדים אלא בעד אחד דאי לא שמעו בו כלל פשיטא דאין מורידין וא"כ היכי קאמר שמואל התם מורידין וי"ל דהכא מיירי לירד ולמכור והתם מיירי לאכול כדמשמע התם ולפי זה יש לפרש ששמעו בו שמת היינו בעד אחד ולאכול דאי בשני עדים אפי׳ לירד ולמכור וא״ת וא״כ היכי פליגי בלא שמעו בו שמת דמורידין וי"ל דלא שמעו בו שמת בעד אחד אלא ע"י קול בעלמא כדאמרי' בשילהי דמס' גיטין (דף פט.) כששמע פלוני מפלוני ופלוני מפלוני והלכו להם למדינת הים ומיהו בפ׳ בתרא דכתובות (דף קז.) איכא טובא כששמעו בו שמת ואיירי בשני

עד אחד בקטטה. קטטה בינו לבינה והלך למדינת הים ובא עד א ני"ל טעמא דעד אחד אחד ואמר מת מי מהימן אי לא: אלפוה שיקרא. בתמיה. אם כרבי יהודה סבירא להו דאינה נאמנת אא"כ בוכה למה הורוה לבכות: בותבר' אלא צבאה מן הקליר. שכך היה המעשה כדאמרי׳ לקמן

יבמות

ולא התירו חכמים אלא דוגמתו שיהא הדבר קרוב לנו ומירתתא ולא משקרא אבל ממדינת הים אינה נאמנת: אלא בהווה. מעשה שהיה כך היה והוא הדין לכל מקומות: גבו׳ לדבריכם. שחתם חומרים כעין המעשה שהיה בעינן: אין לי אלא קליר חטים. דמעשה שהיה בקליר חטים היה כדלקמן: גודר. תמרים: **עודר.** מלקט תאנים: **הכא נמי**. לענין מדינת הים: שילפי. סוף קליר חטים. שילפי לשון שלף חיש (רות ד) שכבר היה הקליר משתלף ועובר: ויעבירס בירדן וכספינה. משום דהיא דייקא ומנסבא. מושה שהיה בירדו ובתפינה ונומאו דהיא גופל דייקל שד מעשה שהיה בירדן ובספינה ונטמאו כדאמרינן לקמן: ויורקס בלד וה. של נהר דהיינו נמי דומיא דספינה שפורחין באויר על פני המים: לא ירכיבם על גבי בהמה. בתוך המים דהיינו נמי דומיא דספינה שהאדם הנושאו יושב במקומו וספינתו נוטלתו ומוליכתו וספינה פעמים שהיא גוששת ונוגעת בקרקע: אלא אם כן רגליו. של עליון נוגעות במים בקרקע: על הגשר. דכארעא סמיכתא היא והאדם המעבירו הולך כל שעה ברגליו ואינו דומה לספינה: מחוב בקרקעימה. והאהיל הכלי של מי חטאת עליהן ונטמאו: בותני'

לכולהו הכא נמי מעשה שהיה באותה מנשא ומטול כחובתה. על פיה: מדינה והוא הדין לכולהו ובית הלל באותה מדינה דשכיחי אינשי מירתת ממדינה למדינה אחרת דלא שכיחי אינשי לא מירתת ובית שמאי הכא נמי שכיחי שיירתא מאי מעשה שהיה דאמר רב יהודה אמר שמואל שילפי קציר חמין היו והלכו עשרה בני אדם לקצור חטין נשכו נחש לאחד מהן ומת ובאת אשתו והודיעה לבית דין ושלחו ומצאו כדבריה באותה שעה אמרו האשה שאמרה מת בעלי תנשא מת בעלי תתייבם נימא רבי חנניא בן עקיבא ורבנן בפלוגתא דבית שמאי וב"ה קמיפלגי דתניא יילא ישא אדם מי חמאת ואפר חמאת ויעבירם בירדן ובספינה ולא יעמוד בצד זה ויזרק לצד אחר ולא ישימם על פני המים ולא ירכיבם לא על גבי בחמה ולא על גבי חברו אלא אם כן היו רגליו נוגעות בקרקע אבל מעבירם על הגשר אחד ירדן ואחד שאר נהרות רבי חנניא בן עקיבא אומר לא אמרו יאלא ירדן ובספינה וכמעשה שהיה לימא רבגן דאמרי כב"ש ור' חנניא בן עקיבא דאמר כב"ה אמרי לך רבנן אנן דאמרינן אף כב"ה עד כאן לא קאמר בית הלל התם אלא משום דמירתת במקום קרוב מירתת במקום רחוק לא מירתת הכא מה לי ירדן מה לי שאר נהרות רבי חנניא בן עקיבא אמר לך אנא דאמרי אף לב"ש עד כאן לא קאמרי ב"ש התם אלא משום דאיהי דייקא ומינסבא מה לי מקום קרוב מה לי מקום רחוק הכא משום מעשה שהיה בירדן ובספינה דהוה מעשה גזור רבנן בשאר נהרות דלא הוה מעשה לא גזור רבנן מאי מעשה שהיה ∞דאמר רב יהודה אמר רב ימעשה באדם שהיה מעביר מי חמאת ואפר חמאת בירדן ובספינה ונמצא כזית מן המת תחוב בקרקעית של ספינה באותה שעה אמרו לא ישא אדם מי חמאת ואפר חמאת ויעבירם בירדן ובספינה: כוֹתְנֹי׳ יבִית שמאי אומרים תנשא ותטול כתובתה בית הלל אומרים תנשא ולא תטול כתובתה אמרו להם בית שמאי התרתם ערוה חמורה ולא נתיר ממון הקל אמרו להם בית הלל מצינו

מעיזה:

הגהות הב"ח

(**ה**) תום' ד"ה באותה וכו'

מוסף רש"י שיודטת שמת ודאי ואחר יעמוד בצד זה. של נהר (חנינה רנ). אלא אם כן היו רגליו נוגעות בקרקע. משום מעשה בקו קב: משום משנה שהיה בספינה כדלקמן, וכל ספינה מהלכת באויר וגזרו על האוירות כולן , מחווה. אבל מעבירם (שם). אבד נועביוב על הגשר. הומיל ורגליו נוגעות כו (שם). לא אמרו אלא בירדן אמרו אלא בירדן בספינה. ולא גשר ושאר נהרות, דגזירה שגזרו מחמת מאורע אין להם לגזור אלא מעין המאורע (שבת ס:) אבל משיטן על פניו ועומד בלד זה ויז

עדים ומלינו למימר נמי הכא שילא לדעת והתם אין מורידין קרוב לנכסיו כדאמר בפרק המפקיד (ב"מ דף לח: ושם):